

учасників з України, Росії, Білорусі, Польщі та Латвії. Наша країна була представлена молодими ученими з 27 міст, зокрема з Києва, Луганська, Львова, Сімферополя, Одеси та багатьох ін. Найактивнішими стали аспіранти та пошукувачі, для яких можливість виступити на одній із найпрестижніших наукових конференцій у галузі літературознавства — важливий крок на шляху до кандидатського звання і справжнього наукового визнання. До того ж це неоціненна можливість поспілкуватися з однодумцями, оцінити рівень молодого ученого співтовариства, показати себе й перевірити точність власних досліджень. Черговим цікавим досвідом конференція стала і для керівників секцій, адже саме за сьогоднішніми аспірантами та пошукувачами майбутнє української науки. Можливо, перші серйозні дослідження саме цьогорічних учасників дадуть початок наступним монументальним надбанням.

Саме на цьому наголосив на відкритті конференції директор Інституту акад. НАН України *М.Жулинський*, зазначивши, що, незважаючи на дворічну перерву в роботі конференції, вона збрала таку кількість талановитої молоді. Він також представив керівників секцій, познайомив зі структурою наукової установи. Про роботу відділу шевченкознавства розповіла його керівник *В.Смілянська*, з відділом рукописних фондів і текстології познайомила *Г.Бурлака*. Із напутніми словами виступили акад. НАН України *В.Дончик*, заступник директора з наукової роботи чл.-кор. НАН України *М.Сулима*.

Тематика конференції традиційно широка: теорія літератури, історія української літератури, історія зарубіжних літератур, літературна компаративістика. Усього працювало 20 секцій: “Українська література 1960–1980-х років”; “Проблеми жанрології”; “Австрійська, німецька та швейцарська літератури”; “Поезія. Лірика”; “Класична українська література”; “Література діаспори”; “Національна ідея та національний характер в українській літературі”; “Сучасна українська література”; “Англійська, американська та канадська літератури”; “Давня література”; “Література в компаративному аспекті”; “1920–1930-ті роки: від авангарду до соцреалізму”; “Теорія літератури”; “Література в аспекті гендерних досліджень”; “Слов’янська література”; “Джерелознавство і текстологія”; “Проблеми драматургії”; “Проблеми психології творчості”; “Література кінця XVIII — початку XIX ст.”; “Література і журналістика”. Очолювали секції імениті вчені. Молоді дослідники мали рідкісний шанс особисто поспілкуватися зі своїми науковими кумирами, до яких раніше вони зверталися тільки за посередництва книжок. Кожен намагався якнайповніше використати свій шанс і проконсультуватися в керівників секцій, перевірити правильність своїх наукових гіпотез. Зрештою, жоден з учасників не був обділений часом і можливістю висловитися під час справжніх наукових дискусій.

Щоб охарактеризувати тематику поданих на конференцію доповідей, не вистачить і цілого журнального номера. Деякі секції мали звужену проблематику, зокрема: “Література в аспекті гендерних досліджень”, “Проблеми психології творчості”, “Національна ідея та національний характер в українській літературі”, що давало можливість учасникам відчувати рівень наукових розробок в обраній ними темі. Водночас робота на секціях “Теорія літератури”, “Література діаспори” або ж “Давня література” та ін. дозволяла розширити коло своїх інтересів, зауважити для себе нові й ще не досягнуті аспекти.

Крім традиційних секційних засідань, організатори конференції підготували для учасників багато цікавого. Так, відкриту лекцію “Митець і влада в тоталітарному суспільстві” прочитав професор кафедри історії і славистики Університету Вікторії (Канада) *С.Єкельчик*; перед початком другого дня секційних засідань відбулася презентація книжки *А.Бобковського* “Війна і спокій”; у рамках конференції учасники змогли також ознайомитися з програмами академічних обмінів ім. Фулбрайта.

Світлана Тараторіна

ОДИНАДЦЯТИЙ ФІЛОЛОГІЧНИЙ СЕМІНАР

17 грудня 2007 р. о 10-й годині в Актівій залі гуманітарного корпусу Київського національного університету імені Тараса Шевченка (бульвар Т.Шевченка, 14) відбудеться 11-й філологічний семінар “Теоретичні й методологічні проблеми літературознавства”. Тема семінару: **“Теорія літератури у вищій школі”**. До участі в семінарі запрошуються наукові працівники академічних установ, викладачі вищих навчальних закладів України та зарубіжжя, а також магістранти, аспіранти й докторанти. Письменники й журналісти можуть взяти участь у дискусії, яка відбудеться на підсумковому засіданні семінару. Теми доповідей і виступів подавати до

1 грудня 2007 р. за адресою: 01033, м. Київ, бульв. Т.Шевченка, 14, к. 117, проф. Наєнку М.К. Контактний телефон (044) 239-32-34. Тексти доповідей і виступів (оформлення – традиційне; посилання в кінці тексту) подаються разом із дискетами в день семінару. Залежно від кількості учасників семінару планується проведення пленарного та панельного засідань.

Одинадцять – число сакральне; воно символізує “сонячний цикл”. Організатори семінару (кафедра теорії літератури і компаративістики Інституту філології) сподіваються, що учасники його висловлять свої пропозиції з приводу оновлення проблематики семінару в новому сонячному циклі.

Від великого до смішного

Петро Осадчук

РЕФЛЕКСІЇ НАД КНИЖКОЮ ЄВГЕНА НАХЛІКА “ПОДРУЖНЄ ЖИТТЯ І ПОЗАШЛЮБНІ РОМАНИ ПАНТЕЛЕЙМОНА КУЛІША”

Жити поет не може, як самотня безгрішна душа,
На поворотах історії незбагнених і згубних.
Тож нехай собі буде Фонд Панька Куліша
Поряд із Фондом романів його позашлюбних!
Всі жінки, мов єдина: і Олександра, і Ганна,
І Марія, і втаємничена київська юнка.
Кожна була для поета, як неба відкрита рана,
І не кожна зціляла чаром звабного поцілунка.
Ми нині, в обіймах стрічаючи вечір чи ранок,
Пам'ятаємо і сповідуємо, що то аж ніяк не гріх
Шанувати чарівних усопших чужих коханок
І не ображати безсонних коханок своїх.
Про чесноти моралі точиться багато розмов,
Не всім до смаку відкритість, сказана в вічі.
Але, щоб писати правдиво про пережиту любов,
Треба предмет цей вивчати не раз і не двічі.

Нічого не сталося нового у світі довкола,
Все, що знаєм і бачим, під сонцем давно було.
Тому вчать нас предтечі та їхня гріховна школа,
Що любов споконвіку ігнорує як добро, так і зло.
Ми одне загубили, одному лише не навчилися ми –
Писати листи, щоб нащадки над тими листами
Переживали все наново, залившись гіркими слізьми,
І листи оті відчували, як мости поміж ними і нами.
Як не як, на землі немає світлішого від любові,
Хоча вона вперто і згубно заводить у темні хащі.
Зате справжній поет зберігає любов у живому слові,
Щоб у людях будити пориви і почуття найкращі.

